भ्रूणस्यश्रोत्रियस्यगर्भस्यसतइतिवा ब्रह्मोः गोः सतांःमतोभवान् बधंकथंसाधुमन्यतइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ क्षणमपियेनविनानजीविष्यामि सोऽयंय
दिभक्षःक्रियतेतर्हि मृतकंयथामृतप्रायांमांपूर्वंभक्षय ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ दिधिषुंगर्भाधानकर्त्तारम् ॥ ३४ ॥ आधानात्मैथुनात् हेअकृतप्रज्ञमृ
त्युर्मयादर्शितः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तदेवंकर्मणाअप्रजः ॥ ३८ ॥ अबिभ्रत्दधारेत्यर्थः नव्यजायतनप्रासूत अतोवसिष्ठएवतस्याउदरम
श्मनाजघान सउत्पन्नः सुतोऽश्मकः ॥ ३९ ॥ स्त्रीभिः संवेष्ट्यपरशुरामात्परिरक्षितः अतोनारीकवचइतिउक्तः निःक्षत्रेसतिक्षत्रवंशस्यमूल

तस्यसाधोरपापस्यभ्रूणस्यब्रह्मवादिनः॥ कथंवधंयथाब्रह्मोर्मन्यतेसंमतोभवान्॥ ३१ ॥यद्ययंक्रियतेभक्ष
स्तर्हिमांखादपूर्वतः॥ नजीविष्येविनायेनक्षणंचमृतकंयथा॥ ३२॥एवंकरुणभाषिण्याविलपंत्याअनाथव
त्॥ व्याघ्रःपशुमिवाखादत्सौदासःशापमोहितः॥३३॥ ब्राह्मणीवीक्ष्यदिधिषुंपुरुषादेनभक्षितम्॥शोचंत्या
त्मानमुर्वीशमशपत्कुपितासती॥ ३४॥ यस्मान्मेभक्षितःपापक्रामार्त्तायाःपतिस्त्वया ॥ तवापिमृत्युराधा
नादकृतप्रज्ञदर्शितः॥३५॥एवंमित्रसहंशप्त्वापतिलोकपरायणा ॥ तदस्थीनिसमिद्धेऽग्नौप्रास्यभर्त्तुर्गतिंग
ता॥ ३६॥ विशापोद्वादशाब्दांतेमैथुनायसमुद्यतः॥ विज्ञायब्राह्मणीशापंमहिष्यासनिवारितः॥३७॥ततऊ
र्ध्वंसतत्याजस्त्रीसुखंकर्मणाऽप्रजः॥ वसिष्ठस्तदनुज्ञातोमदयंत्यांप्रजामधात्॥ ३८॥ सावैसप्तसमागर्भम
बिभ्रन्नव्यजायत॥जघ्नेऽश्मनोदरंतस्याःसोऽश्मकस्तेनकथ्यते॥३९॥ अश्मकान्मूलकोजज्ञेयःस्त्रीभिःपरि
रक्षितः॥नारीकवचइत्युक्तोनिःक्षत्रेमूलकोऽभवत्॥४०॥ ततोदशरथस्तस्मात्पुत्रऐडविडस्ततः॥राजाविश्व
सहोयस्यखट्वांगश्चक्रवर्त्यभूत्॥ ४१ ॥ योदेवैरर्थितोदैत्यानवधीत्युधिदुर्जयः ॥ मुहूर्त्तमायुर्ज्ञात्वैत्यस्वपुरं
संदधेमनः॥४२॥ नमेब्रह्मकुलात्प्राणाःकुलदैवान्नचात्मजाः॥ नश्रियोनमहीराज्यंनदाराश्चातिवल्लभाः॥४३॥

मभवत् अतोमूलकइतिचोक्तः॥४०॥४१॥ प्रसन्नैर्देवैः वरंवृणीष्वेत्युक्तेखट्वांगेनोक्तम्प्रथमंतावन्ममायुःकथ्यतामिति देवैश्चोक्तंमुहूर्त्तमात्रमिति
तज्ज्ञात्वादेवैर्दत्तेनविमानेनशीघ्रंस्वपुरमेत्य मनःपरमेश्वरेसंदधे ॥ ४२ ॥ एतदेवस्वसाधुवृत्तानुस्मरणपूर्वकंतत्कृतेननिश्चयेनदर्शयति नेतिसप्तभिः
कुलदैवात्ब्रह्मकुलात्सकाशात्मेप्राणादयोनातिवल्लभानातिप्रियाः ॥ ४३ ॥